

Název zprávy Pravidla pro třídu

Krátký úvod

Jana je mladá učitelka, která má na starost péči o nadané žáky v jediném gymnáziu v menším městě. Na myšlenku vyzkoušet koučování ji přivedla ředitelka školy. Jana si o koučování něco přečetla, zaujalo ji a chtěla si je vyzkoušet. Se zvědavostí se u ní mísily i obavy a nejistota. Prvotní motivací byly opakované potíže s žáky sekundy, ve které působí jako třídní, a očekávala spíše rady a inspirace, aby zjistila, co dělá dobře a co by mohla dělat jinak.

Konstatuje, že neměla velká očekávání, protože si nedovedla představit, co ji čeká. Nyní říká: „Jsem spokojená s tím, co mi koučování dalo. Hlavně jsem si srovnala myšlenky a mohla jsem v bezpečném prostředí někomu říct, co se mi honí v hlavě.“

Cíle: Hlavním cílem bylo zlepšení práce s problémovou třídou, zlepšení komunikace, méně kázeňských potíží.

Dosahování cílů:

Začali jsme sebereflexí způsobu komunikace s žáky a došli k tomu, že Janě chybí teoretické znalosti komunikačních technik. Po doplnění informací jsme pokračovali v koučování. Následovala reflexe toho, co již dělala intuitivně, co by mohla vyzkoušet a na co si chce dát při další komunikaci pozor.

Jako další krok si Jana stanovila, že chce s žáky udělat třídnickou hodinu, v níž se dohodnou na pravidlech spolupráce se třídou a sepíše je. Než k tomuto kroku přistoupila, nejprve jsme společně plánovali postup. Jana přemýšlela, jak bude hledat zdroje informací, protože takto nikdy nepostupovala. Doposud učila ve třídách „vyššího“ gymnázia a tam měli žáci pravidla už zažitá, nebyly s nimi potíže. Když už si připadala připravená, zrealizovala se žáky třídnickou hodinu. Následovala reflexe procesu, co dělat příště stejně, co jinak a kdy by mohla novou dovednost zase využít.

V průběhu koučování se vyskytovaly situace, které byly natolik aktuální, že jsme přerušily práci na hlavním cíli a věnovaly jsme se jim. Například to byla příprava na rodičovské schůzky, kde bylo potřeba sdělit rodičům nepříjemné informace a hrozil konflikt.

Hodnocení:

Jana je spokojená s tím, že se jí podařilo zavést do třídy pravidla spolupráce a chování žáků. Pomáhá jí to při řešení kázeňských potíží, protože nyní jsou žáci sami schopni popsat své chování a zhodnotit, jestli je podle pravidel, případně kde je překročili.

Jana říká: „Podívala jsem se na sebe z jiného úhlu. Začala jsem více přemýšlet nad svým jednáním. V situacích, kdy jsem si nebyla jistá, jsem měla tendenci problém hodně držet v sobě a nafukovat ho. Nyní můžu k problémům přistupovat sebedovědoměji. Naučila jsem se,

Tento projekt je spolufinancován Evropským sociálním fondem a státním rozpočtem České republiky.

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

jak si předem uspořádat věci v hlavě, rozmyslet si pro a proti, přistupovat k situacím racionálněji a méně emotivně. K naprosté spokojenosti mi chybí jen osobní setkávání s koučem, mám ráda osobní kontakt.

Jak mě koučování změnilo? Už si tolik věci na sebe nevztahuji, nehledám vinu jen u sebe. Nepříjemné věci dovedu rychleji hodit za hlavu a jít dál.

Koučování mi nepřineslo návody a jasná řešení. Musela jsem na ně přijít sama, ale jsem za to vděčná. Naučila jsem se však řešit problémy. Už mám svůj způsob, jak hledat řešení a jak se připravovat na náročné situace.

Koučování bych doporučila tomu, kdo je ochoten otevřít se relativně cizímu člověku (kouči) a řešit s ním své slabé stránky. Měl by být otevřený i tomu, co nezná a co je pro něj nové.“

Taťána Bagáři, únor 2011

Tento projekt je spolufinancován Evropským sociálním fondem a státním rozpočtem České republiky.

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Tento projekt je spolufinancován Evropským sociálním fondem a státním rozpočtem České republiky.

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ